

потъватъ навжтрѣ. Не е плачъ това, когато сълзигѣ излизатъ вънъ отъ очитѣ и се проливатъ по земята. Азъ бихъ желалъ да виждамъ очитѣ на всички хора влажни, просълзени. Това говори за благородство на човѣшката душа.

И тъй, ако чукътъ на скулптора и четката на художника работятъ върху ни, това е едно висше благо заради насъ, за което трѣбва да се учимъ на търпѣние. Това е единъ отъ великитѣ уроци, които Богъ ни дава. Ние се приготвяваме за новата култура, която иде въ свѣта. Прѣдъ насъ седи велико бждеще. Съврѣменнитѣ хора още не сж живѣли, както трѣбва. Едва сега тѣ започватъ да живѣятъ правилно.

Сега, като се върнете дома си, вложете въ подсъзнанието си вашата мисль и желание да живѣте добрѣ. Кажете: „Господи, азъ искамъ да живѣя добъръ, правилень животъ!“ Кажете ли си веднъжъ тази мисль, забравете я по-нататкъ! Нѣкой казва: „Защо трѣбва да се молимъ на Бога?“ — Ако човѣкъ не се моли, какво трѣбва да прави тогава? Ако ние считаме молитвата за нѣщо смѣшно, яденето е още по-смѣшно. Ако ние считаме молитвата за нѣщо смѣшно, спането е още по-смѣшно. Ако ние считаме молитвата за нѣщо смѣшно, четенето на книги е още по-смѣшно. Нѣкой отваря книгата и я затваря. Питамъ го: какво четешъ? — Една книга. Ако вие четете една цѣнна книга и по десетъ пжти на день съ кърпа изтривате написаното, какво ще остане отъ нея слѣдъ десетъ години? Написаното върху нея ще бжде ли отчетливо? Ако затриваме написаното върху книгата, какво сме придобили? Пазете се, да не би слѣдъ като отворите книгата, да кажете: „Животътъ, който Богъ ми е далъ, не е хубавъ.“ Кажете ли така, вие затривате своя животъ. Нѣкои затриватъ така живота си, като казватъ: „Господъ не ми е далъ богатство, не ми е далъ знания.“ — Какво богатство искашъ? Животътъ, който имашъ, е най-голѣмото богатство. Ти благодари,